

(കവിത)

വലന്തേൻ യേക്കൾ പിരക്കും മുന്നേ

(ജോർജ് നടവയൽ)

ഇല്ലാറികലുമൊടുങ്ങയില്ലാ
ചനകളുമറവുശാലകളും;
ഇല്ലാറികലും നിലയ്യയില്ലാ
വെടിയൊച്ചകളും സെസറനകളും;
എത്രയെത്രവെള്ളതിപ്പിരാവുകൾ
വരനാലും പിന്നയും പിന്നയും
ങ്ങുകുന്നതു ചോരയാം മിചിനീരാം;
പിഞ്ഞുന്നതു നെഞ്ചകമാം;
വേവതു തലച്ചോറാം;
പിചുവതു നാവാവാം;
ഉരിഞ്ഞു മാറ്റുവതു
തൊലിയോടോടിയ ചേലകളാം;

ശിരസ്സിലാണ്ടു തറപ്പതു മുശ്രക്കിരീടമാം;

തോളിലേറ്റുവതു വന്നരക്കരിശാം.

ദേവപുത്രനു കാരിശ്രീയതു

മാനവരക്ഷയ്യെന്നുള്ള

രക്ഷാകരമേമയേലുമണിയാം;

ഈ ക്രൈസ്തവനാം താനണിയും

മുശ്രക്കിരീടമാർക്കവേണ്ടി?

ഈ വെറുമൊരേകാഹൃദയനാമൻ

മുവത്രെ ഫ്ലൂ വീണ

സഹജതട തുപ്പലാർക്കവേണ്ടി?

പേരീബലമിക്കുനയെൻ

മലയാളപാരന്പര്യഗാത്രമേൽക്കണ

ചാട്ടവാടി യെന്തിനവേണ്ടി?

എത്രോ ജനപാപദുരിതമനോ-

എത്രോ പുനർജ്ജനേഷ്യരലീലയെന്നോ!

എന്നപ്പിളർത്തിയൊഴുക്കന്നതു

ചോരയല്ലോ മിചിനീരല്ലോ;

പിഞ്ചുന്നതു നന്നൊക്കമല്ലോ;

വേവതു തലച്ചോറല്ലോ;

പിചുവതു നാവല്ലോ;

ഉരിഞ്ഞു മാറ്റുവതു

തൊലിയോടൊട്ടിയ ചേലകളല്ലോ;

ശിരസ്സിലാണ്ടു തറപ്പതു മുശ്രക്കിരീടമല്ലോ;

തോളിലേറ്റുവതു വന്നരക്കരിശല്ലോ.

എവിടെയെന്ന് വേരോനിക്കേ?
എവിടെയെന്ന് രാധ?
എവിടെയെന്ന് മേരി?
മേരിയും വേരോനിക്കയും രാധയും
ങനാം നീയല്ലോയെന്ന്
പ്രണയതീർത്ഥാടനപ്പട്ടാറുമാലുകൾ
നീയല്ലോ ഈ അധുനാതനമാം
വലഞ്ഞേൻ ഡേക്കർക്കും മുന്പേയെന്നിൽ
കങ്ങാജലം പകർന്ന പ്രേമഭിക്ഷുകി;
നീയല്ലോയെന്ന് ജലഭരണികളിൽ
വീഞ്ഞു നിരച്ച സ്ത്രീശക്തി;
നീയല്ലോയെന്ന് ആത്മസബി ;
നീ... മാത്രമെന്നുമെന്നാത്മാനരാഗം ..
നീയെന്ന് ഭൂജബലമല്ലോ തിരഞ്ഞത്;
നീ തേടിയതെന്ന് ആകാര സൗഷ്ഠവമല്ലോ;
നീയെന്ന് പഞ്ചാര വാഗ്വൈവേദവത്തിനല്ലോ കാതോർത്തത്;
നീയെന്ന് കണ്ണുണ്ണിപ്പാക്കതെതയും,
നീയെന്ന് ഓവീ വിജയ ശുശ്ക ഗാത്രതെതയും
നീയെന്ന് ചങ്ങവുഴ ഭൗതിക വീഴ്ചകളെയും
നീയെന്ന് ഓയെന്ന് വീ താപങ്ങളെയും
നീയെന്ന് അയ്പ്പാരിരുങ്ങങ്ങളും
മനസ്സാവരിച്ച ഗാന്ധിഭക്ത;
നീയെന്ന് മദർ തെരേസാ കങ്ങണ;
നീയെന്ന് തുവൈണ്ണസ്വത്രണമാനസ്സി;

നീ.. നീ മാത്രമെൻ പ്രണയപുണ്യ ദിന നിത്യത;

വലഞ്ഞേൻ ഡോകൾ പിരക്കും മുന്നേ-

യെൻ നിത്യ വേദോണിക്കെ നീ,

എൻ നിത്യ രാധ നീ,

എൻ നിത്യ മേരി നീ;

പരിശുഭ്യാത്മാ മണവാടി നീ;

കളളക്കണ്ണനാത്മരാധ നീ;

അവപുത്രനയിർപ്പിലെ ആദ്യ സുദർശനം നീ..

എന്ന ദൈവമാക്കിയോൾ; എൻ്റെ അവം നീ.

